

žrebei in tudi med kmetovalce naj se ne pošlje druga žival.

Drugi okraj ima že sedaj taci žrebcev v drž. žrebčarijah, niso pa vsi na kmetih taki in tu bode še že treba par let počakati, dokler se tudi tu ne vravna, kakor je treba. Kupuje pa se naj žrebec ali že od teh žrebcev, ki so že sedaj v redu, ali pa tudi iz tretjega plemenskega okraja; da se pa kri nekaj obnovi, bode treba pač sem ter tje kacega izvirnega valonca ali klydesdalca ali norfolka.

Tretji plemenski okraj ima nekaj manjše živali vendar pa še za težko vožnjo ter obsega okr. glavarstva Celje. Slov. Gradec. Brežice in okr. sodnijo v Rogatci. V tem okraji so drž. žrebčarije: v Konjicah, na Pristovi, v Spodnji Hudini, v Št. Jurji na juž. žel., v Arji vesi, v Rečici in v Brežicah in izmed njih ima jih že 6 valonce in aubrysee, t. j. take, ki so iste krvi, kakor kobile. Tukaj kaže skušnja, da so domače živali po polnem dobre za žrebce in žreoci iz Belgije ne bodo bolji od teh, ki jih vzredi le-ta okraj. Kar se tiče velikosti žrebcev, bode pa brž treba pod 168 cm. seči. Tudi med posestnike naj se dajo le taki žrebei in pravico na spuščanje naj ne dobi nihče, kakor posestnik, ki ima enakega žrebca.

Štrti plemenski okraj ima plemenito, lahko jahalno in vprežno žival (za ces. konjico) ter obsega okr. glavarstvo Ljutomer in Ptuj (izvzemši sodnijski okraj Rogatec), in sodnijske okraje Maribor, desno pobrežje Drave, in Slov. Bistrico. V okr. glavarstvu Ljutomerskem so žrebčarije: v Ljutomeru, v Volčji vesi, v Št. Juriji na Ščavnici in v Gornji Radgoni. Zadnja žrebčarija leži zunaj mesta Radgone čez Muro na desnem bregu in spada torej že pod Ljutomerski okraj.

Tukaj opomnimo, da se priporoča za te žrebčarije in za žrebčariji v Ormoži in Središči, ki ste blizu mej okr. glavarstva Ptuj, jemati v rabo živali angleške polukrvne, sem ter tje pa tudi kakega norfolkovca in to ondi, kjer je treba že pridati močniše gruce.

Kar se tiče okr. glavarstva Ptuj, izvzemši okr. sodnijo Rogaško in imenovano okr. sodnijo Ormož, potem okr. sodnije desno pobrežje Maribor in okr. sodnija Slov. Bistrica, treba bode, kakor se godi to že deloma sedaj, rabiti orientalske žrebce in sicer v drž. žrebčarijah pri sv. Tomaži, na Ptuj, pri sv. Lovrenci na dr. polji, v Račah in na Sp. Polskavi. Te žrebčarije so se doslej že dobro obnesle in se živali zmerom bolj bližajo enakosti.

V tem okraji so drž. žrebei vsi taki, kakor kažejo za okrajne razmere. Dobivati jih pa bode treba še naprej iz drž. žrebetarij, kajti pri kmetovalcih jih jemati ne kaže in se je zmeraj še bati, da se živali ne prevržejo v prejšnje pleme. V tem okraji se ne oddajajo

drž. žrebei med kmete in tudi pravica na spuščanje se ne dovoljuje, naj še tudi ostane naprej tako. Za angleške polnokrvne živali bil bi le ta štrti okraj.

Konečno še pripomenimo, da se v drugem in tretjem plemenskem okraji naj jemljejo žrebeta hitro, ko se odstavijo, če se hoče iz njih vzrediti si dobrih žrebcev. Iz Anglije ali Belgije pa ne bode treba veliko žrebcev pripravljati.

Tako si misli štaj. društvo za konjerejo razdeljenje naše dežele, kar se tiče konjskih plemen in minister za poljedelstvo bode brž ko ne tudi enake misli. Tako bomo pa poslej imeli 4 plemena konj v deželi in to bode le dobro za konjerejce.

Državna sadna razstava.

Spisuje F. P—k.

V proslavo vladanja 40-letnice Njih veličanstva cesarja Franca Jožefa so obhajala večji del vsa mesta, trgi, vesi in društva po svoji zmožnosti v dobrodelne namene in je gotovo dobra bila misel, da se je na Dunaji državna sadna razstava vršila. Njih veličanstvo so jo sami otvorili in jo pregledali ter jim je bila lepa priložnost dana, naj se prepričajo, da se je pod njihovo vlado tudi sadjereja močno povzdignila. Razstava je imela namen: med časom razstave trženje s sadjem, da bi se kupčija s sadjem utrdila, prodajalec in kupec pa v ozko dotiko prišla.

Deželni odborovi naj bi po statistiki razsodili in dokazali, katere sorte in katera množina sadja prideta v veliko kupčijo. V posebnem oddelku naj bi pa se s sušilnicami prepričali, katere so najboljše itd. Tiskal se je zapisnik, kateri je bil za obiskovalce razstave in za kupce pa je še važen.

Ko smo prišli v razstavo, dobili smo razstavljalci belo-zelene vstopnice, da smo imeli vedno prosti vhod, drugi pa so plačali 50 kr. vstopnine.

Razstavljalcev je bilo 2000 s 15.000 reči. Razstava je bila praktično urejena, vsak oddelek za vsako deželo je bil posebej in mize so bile s težkim sadjem v lepem redu obložene.

Prve dni je bilo po 5—6000 obiskovalcev. Videti je bilo, kakor da bi dežele tekmovala in druga drugo hotela prekositi. V razstavi sem slišal v vseh jezikih, ki se v Avstriji govorijo, se pogovarjati, pa Čehov je bilo največ. Škoda, da sta 3. in 4. den dež in burja mnogo škode delala. Nekateri Slovenci so razstavljenе sorte tudi s slovenskimi imeni prepisali, Čehi pa večidel samo češki in če se ne motim, kmetijska družba kranjska pa samo slovenski.

Da bi tukaj od mize do mize sorte in imena popisal, tega nisem v stanu in bilo bi